

" هفتم آبان ماه ، روز جهانی سکته مغزی "

روز جهانی سکته مغزی در ۲۹ اکتبر هر سال با هدف یادآوری طبیعت خطرناک و تعداد بالای سکته مغزی، افزایش آگاهی نسبت به پیشگیری و درمان آن و تضمین مراقبت و پشتیبانی بهتر از بازماندگان این عارضه برگزار می گردد.

در این روز، سازمان هایی در سرتاسر جهان، رویدادهایی را با تاکید بر آموزش، آزمایش و در دست گرفتن ابتکار عمل در مقابله با اثرات مخرب سکته مغزی برگزار می کنند.

این رویداد سالانه برای اولین بار در سال ۲۰۰۶ توسط سازمان جهانی سکته مغزی برگزار گردید و سپس این سازمان در سال ۲۰۱۰ این عارضه را به عنوان یک اضطراب در حوزه سلامت عمومی معرفی نمود.

اگر این آگاهی به جامعه داده شود که همان اندازه سکته قلبی اهمیت دارد در کنار آن هم سکته مغزی نیز دارای اهمیت است در درمان و کنترل عوارض آن موفق تر خواهیم.

مغز مرکز اصلی کنترل کل بدن است و اگر به هر دلیلی خون رسانی به مغز کاهش پیدا کند خیلی سریع در عرض چند ساعت فعالیت خودش را از دست می‌دهد و منجر به ناتوانی و معلولیتی می‌شود که همه بر آن واقف هستند.

سکته مغزی شایع ترین معلولیتی است که در جامعه و در افراد می‌بینیم به طور متوسط از هر شش نفر یک نفر دچار سکته مغزی می‌شود و بر اساس آمار هر پنج دقیقه یک نفر سکته مغزی می‌کند.

این بیماری نه رده سنی خاصی دارد و نه فرد خاصی دارد و هر کس ممکن است دچار این بیماری شود و جامعه باید برای آن آمادگی را داشته باشد.

البته هر چه سن بالاتر رود مخصوصا سن ۵۵ سال به بالا با توجه به عوامل خطری که منجر به تنگی عروق مغزی می‌شود ریسک بالاتر می‌رود و این به این معنی نیست که سن‌های پایین تر نسبت به بیماری مصونیت دارند، حتی یک کودک شیرخوار هم ممکن است دچار چنین اتفاقی بشود.

به هر دلیلی که مغز از خون رسانی محروم شود که این می‌تواند دو دسته عمده باشد، ممکن است لخته ای در مغز ایجاد شود و در واقع کاهش خون رسانی باشد که عمده سکته های مغزی از این نوع هستند و گروه دیگر هم خونریزی های مغزی هستند که به دلیل پارگی عروق در بافت مغز و یا در فضای تحت عنكبوتی دور مغز باشد.

هر عاملی که باعث ایجاد تنگی عروق شود این ریسک ابتلا به سکته مغزی را بالاتر می‌برد و ممکن است این اتفاقی که در عروق می‌افتد و این تنگی رگ‌ها به دلیل لخته ای باشد که از خارج از مغز به داخل مغز افتاده باشد که شایع ترین آن قلب است.

نامنظم زدن های قلب و یا نارسایی های قلبی می توانند علت ایجاد کننده سکته مغزی باشند.

پیشگیری مهمترین عامل از بروز سکته مغزی است و کنترل فشار خون مهمترین عاملی است که باید به آن دقت و توجه کرد.

بیماری هایی مانند دیابت و چربی خون بالا از دیگر عوامل خطر در بروز سکته مغزی هستند که به راحتی قابل پیشگیری هستند.

خانم ها در سکته مغزی عوارض بیشتری پیدا می کنند اما مردها در بعضی از گروه ها به سکته های مغزی بیشتر مبتلا می شوند.

وضعیت زندگی روزمره در بروز سکته مغزی اهمیت دارد، متأسفانه ناسالم بودن رژیم های غذایی، مصرف بیش از حد چربی، کم تحرکی، مصرف دخانیات و سیگار، از عوامل خطر این بیماری محسوب می شوند.

آگاه کردن جامعه نسبت به عوامل بروز سکته و همچنین مراجعه به موقع بیمار برای درمان را ضروری است و مردم باید به علائمی که زنگ خطر سکته مغزی حتی علائم گذرا خوب توجه کنند، این علامت ها می تواند سنگینی زبان، بی حسی نصف بدن، سنگینی دست و پا و موارد دیگر باشد.

باید در مورد چنین بیماری‌هایی سرعت عمل داشت، بیمار سکتة مغزی باید در سه ساعت اول و حتی در دقایق اولیه به پزشک مراجعه کند.

در بیمار سکتة مغزی به ازای هر دقیقه ای که فرد فرصت را از دست می‌دهد سلول‌های مغزی از بین می‌روند به همین دلیل اگر بالای سه یا چهار ساعت بیمار مرگ مغزی به مرکز درمانی برسد عملاً وقت از دست رفته و کاری برایش نمی‌توان از لحاظ از بین بردن لخته مغزی انجام داد.

بیمارانی که دچار سکتة مغزی می‌شوند بسته به نوع سکتة مغزی و وسعت آن، یک سوم این افراد ممکن است جان خود را از دست بدهند، یک سوم کاملاً معلول می‌شوند و معلول می‌ماند و یک سوم در حدی ممکن است کارایی پیدا کنند.

نکته این است که این اتفاق با این عظمت و تراژدی که هست می‌تواند پیشگیری شود و می‌تواند به موقع به آن رسیدگی کرد و می‌تواند چنین فاجعه‌ای اتفاق نیافتد.

مردم باید آگاه شوند و مردم ما باید علامت‌ها را بدانند.

